

26 juli 2009

Hallo,

Dit is mijn vierde dag op een observatie post (OP). Hoe de grens er uit ziet kun je lezen in de bijlage met daarbij een tekening. Onze dagelijks taak op de OP is de AOS te observeren. Van uit onze hoge post in de bergen kunnen we een groot gedeelte van het grens gebied zien. En zien daar het dagelijks agrarisch leven van de Syriërs en de gewapende UN militairen die er regelmatig patrouilles rijden. Overtredingen die wij waar nemen zijn herders die de A-Line passeren. Maar soms ernstige overtredingen zoals het schieten op de door Syriërs (burger) op Israëliërs die het hek controleren of vliegtuigen die over de AOS vliegen. Tevens ga je om de dag op patrouille. Dat heb ik gisteren dus gedaan. Je rijdt dan een route van ongeveer 180 km. Alle militaire bewegingen in het gebied moeten gemeld worden in patrouille rapport. Is het een overtreding bv kannonnen in het 10 km gebied dan moet er een soort proces verbaal op gemaakt worden. Gisteren waren er geen overtredingen maar wel heel veel oefeningen dus veel voertuigen gezien. Die moeten dus geteld worden. Een deel van de dingen die ik moet leren hier is het herkennen van de voertuigen maar ook de verschillende uniformen, rangen en standen, vlaggen eenheids tekens. Maar dat lukt wel aardig.

De routine op de OP is dat je de ene dag op patrouille gaat en de andere dag op de OP blijft. Op de OP moet je minimaal ieder uur een kwartier daad werkelijk gericht waarnemen. Je zit met zijn tweeën op OP de een is overdag op stap en de ander blijft op de OP. Degene die op de OP blijft mag de warme maaltijd bereiden voor 's avonds. En als je op stap bent heb je tijd voor boodschappen. 's avond maak je wat rapporten en daarna kan je televisie kijken. BBC world en CNN zijn de enige westerse zenders die je hier kan ontvangen. Op de rest zie je bijna alle bij ons bekende series maar joods of arabisch onder titeld.

Ook telefoneren van af de OP is mogelijk. Mobiel bellen gaat soms maar via een landlijn kan je altijd telefoneren. Vandaag is er wisseling van de wacht geweest (door personeel gebrek ben ik niet gewisseld en mag ik nog een week.) dus vanmorgen boenen en schrobben want bij de wisseling moet het er piek fijn uitzien.

Het contact met de Israëliërs vrij normaal. Zoals overal als vriendelijk tegen mensen ben zijn ze over het algemeen ook vriendelijk tegen jouw. In de supermarkt bijvoorbeeld staan op de meeste producten alleen maar hebreeuwse teksten. Dus zie je een bekende of onbekende pot, pak of zak, succes. Maar als je het vraag aan mensen die daar ook winkelen reageren de meeste vriendelijk en leggen uit wat het is en sommigen mopperen vervolgens vertellen ze het wel, maar op een manier van wat ben jij dom je weet toch wel wat er in die pot zit.

Gelukkig hebben we ook huisdieren op de OP. Een moeder kat met twee jonge katers. Gelukkig want zij vangen veel ongedierte zoals slangen en schorpioenen. Er is een slang die ze niet aan pakken en dat is voor ons juist de gevaarlijkste (voor hen waarschijnlijk ook). Het is de Palestijnse adder. Tot nu toe niets van dat alles gezien maar het scheelt er aan op welke OP je zit.

Inmiddels is het de vijfde dag en ben ik verplaatst naar OP 73. Dat de noordelijkste OP en ik kijk uit over de berg Hermon het is daar koeler als in het zuiden. Vooral 's nachts koelt het eraf omdat je zo hoog zit. Ontzettend mooi uitzicht het is jammer dat ik er geen foto's van mag maken. Vandaag ook weer op patrouille geweest en even een wrap shoarma wezen eten in Syrië. Het eet tentje zag er niet uit waarschijnlijk bestond het al 25 jaar maar was er nog nooit schoon gemaakt. Maar Bart mijn Belgische metgezel zei dat het daar wel kon. Het is nu ongeveer 6 uur later en nog steeds in mijn maag dus naast dat het lekker was, was het ook goed. Het was ook lekker dat ik een dag gewoon nederlands kon praten.

Dit is zo'n beetje wat je op OP doet. Meestal.

